

АВТОРСКА СПРАВКА НА НАУЧНИТЕ ПРИНОСИ НА ТРУДОВЕТЕ, ЦИТИРАНИЯТА И РЕЦЕНЗИИТЕ

Във връзка с участието ми в конкурса (ДВ, бр. 30 от 27.03.2026 г.) за заемане на академичната длъжност „доцент“ по специалност „Художествен синтез и архитектура“ към катедра „Изящни изкуства“, прилагам списък със заглавията на следните публикации, придружени с изведени научни приноси:

АВТОРСКА СПРАВКА НА НАУЧНИТЕ ПРИНОСИ НА ТРУДОВЕТЕ

1. Книга „Градометрика“, 2026 г., РНБ „Иван Вазов“ – Пловдив, ISBN: 978-619-7473-

Книгата предлага иновативен интердисциплинарен поглед върху проблемите на пространствената морфология, урбанистичната естетика, философията на пространството и неговото моделиране, с което съществено се разширяват възможностите в изследването на архитектурно-художествения образ на съвременния град. Трудът предлага принципно нов, концептуален, подход за програмиране на пространствената динамика, преодоляващ някои съществени ограничения на емпиризма в традиционното планиране. Съществено значение има извеждането на оригинална авторска теоретико-философска постановка, отнасяща се до материалните и нематериалните измерения на градската структура. Отчитайки специфични категории като *genius loci*, историческа памет, наследство и принадлежност, градската среда е концептуализирана като сложна диалогична система, в която човекът и пространството съществуват в непрекъснат цикъл на взаимно формообразуване. Ключов теоретичен принос е дефинирането на феномена „градометрика“ – подход и алгоритъм за холистично, параметрично и несубективно изследване на градската архитектоника. Той успешно трансформира субективния творчески импулс в метрична закономерност без да накърнява авторската проектантска свобода. С книгата е предложено изграждането на умозрим модел на града, представен като четириизмерна макроструктура, интегрираща в единно цяло системите на урбанистичните фрагменти и клетъчния автомат. Това позволява прецизно симулиране, визуализиране и анализ на морфологичните трансфигурации във времето. Книгата предлага работещ и оперативно приложим метод за „градометрично програмиране“. Той е построен въз основа на алгоритми за анализ и генериране на устойчиви сценарии за развитие на градския силует и ландшафт. Практическата ефективност на метода бива научно доказана чрез цялостна апробация върху сложния казус на историческото ядро на кв. „Капана“ в гр. Пловдив. Генерираните триизмерни модели доказват капацитета на алгоритъма да екстраполира исторически утвърдения пространствен код, служейки за регулиране на инвестиционен натиск и защита на културния ландшафт от загуба на автентичност, идентичност и мащаб. Трудът притежава стойност във връзка с третирането на градския силует и пейзаж в контекста на пространствения дизайн. Предложеният дигитален инструментариум осъществява синтез между естетическия усет за композиция и математическия обективизъм, откривайки нови хоризонти за преподаването и изследването на пространствените форми, визуалната култура и градския дизайн.

2. „Богословската естетика и геометричното построение *Ad quadratum* в контекста на *Opus francigenum*“, Годишник на Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство "Проф. Асен Диамандиев" – Пловдив, том 2025, АМТИИ,

Публикацията представлява комплексно изследване на обемно-пространствените характеристики на готическата храмова архитектура, разглеждайки я в семиотичната парадигма на означаемо, означаващо и възприемащо. С текста бива защитена тезата, че именно сакралната геометрия представлява фундаменталния визуален език на Европейското средновековие. Предложен е задълбочен философско-теологичен анализ на йеротопичния акт. Изследването разширява хоризонта на тълкуване по отношение на образната метафизика на Изповедник, текстът се стреми да обясни архитектурната геометрия не като техническа самоцел, а като онтологичен мост между Тварното и Нетварното битие, където формата служи като посредник за духовно причастие. Трудът се стреми да защити тезата, че в полето на християнското изкуство архитектурният мимезис надхвърля класическото платоново разбиране за подражателство, а строителството на храмове следва да бъде разбирано като пълноценен диалогичен и личностен акт на съзидание чрез употребата на свободната воля. С текста бива обвързана математическата теория за фракталната природа, разработена от Беноа Манделброт, със средновековната система *Ad quadratum*. Целта на този синтез е защитата на твърдението, че безкрайното геометрично самоподобие на ротираните и вписани квадрати е визуален аналог на християнския модел за Вселената, изразяващ свършената пропорция между микрокосмоса и макрокосмоса, развиващи се в контекста на съборност без загуба на ипостасна несподелимост. Теоретичните постулати са разгледани в контекста на сугерианската естетика и метафизиката на светлината, както и чрез конкретно геометрично изследване на модула *Ad quadratum* в плана на Шартърската катедрала („Notre-Dame de Chartres“). Акцент е поставен върху това как предхоровият квадрат, мултиплициран чрез ротация, осигурява архитектурно единство и превръща наоса в своеобразен „Ноев ковчег“ за духовно спасение.

3. Автоматизация на изчислителни процеси при изследването и третирането на урбанистичните ландшафти, Сборници с доклади от Национална конференция за ученици, студенти и докторанти ИТА, том 2026, XTMY, ISSN: 2815-3375

Публикацията представлява пресечна точка между геометрията, дигиталните технологии и естетизацията на архитектурната среда. Публикацията анализира еволюцията в изследванията на урбанистичния ландшафт от края на XIX в. до днес. Текстът има свой принос в идентифицирането на съществуващия методологически разрыв между абстрактното теоретизиране в хуманитарните дисциплини и липсата на оперативни инструменти за изчисляване в практиката на пространственото планиране. Публикацията защитава тезата, че е необходимо възвръщане на статута на архитектурата като приложно изкуство. Публикацията подробно описва и популяризира научнотеоретичната рамка на авторския метод „Градометрика“, аргументирайки идеята, че естетическите и веществените характеристики на средата могат да бъдат преведени на езика на мрежовата топология и клетъчните автомати. Като принос на публикацията може да се отчете въвеждането на нова парадигма за опазване на историческата идентичност на градовете. Текстът се стреми да защити тезата, че материалното наследство не трябва да бъде разглеждано като декор, а като информационен код и генератор на пространствена устойчивост. Публикацията има принос в защита на тезата, че чрез автоматизация на математически операции могат да бъдат генерирани и оценявани обективни алтернативни сценарии за градско развитие. С това се

създава предпоставка за принципно подобрене на предпроектните проучвания и въвеждането на научно обоснована предвидимост. Публикацията запълва съществуващ научен вакуум в специализираната литература, предлагайки изграждането на мост между инженерно-технологичния подход и естетическите критерии на приложните изкуства.

4. „Theory of view. Method of calculating the maximum permissible height of volumes contained in the visual projection to an observed object with an eye on preserving the visual threads in the urban settings using Petrov’s polyhedron“, Доклади XIV международна научна конференция ВСУ‘2014, Том I, ВСУ, ISSN 1314-071X, с.71-76)

Представената публикация представя геометричен метод за анализиране, проектиране и опазване на визуалните връзки в градската среда. Текстът разглежда визуалната комуникация на няколко смислови нива: медиаторно, урбанистично, експозиционно, хуманистично и философско. С публикацията бива дефинирана специфична терминология за описание на специфични явления и умозрими обекти: „визуална нишка“ (visual thread) , „точка на зрението“ (vision point) , „зрително поле“ (vision field) , „визуална проекция“ (visual projection) и „сляпа точка/поле“ (blind point/field). Публикацията представя авторски метод за конструиране на триизмерно геометрично тяло, служещо като инструмент за пространствен контрол. Разработката предлага метод за очертаване на рамки, гарантиращи параметриране на новото застрояване, ненарушаващо визуалния контакт между зрителното поле и обекта на наблюдение. Публикацията извежда формула за пресмятане на максимално допустимата височина на застрояване в границите на изследван визуален лъч. Моделът оперира с пространствени параметри като надморска височина, хоризонтални дистанции и тангенси от специфични ъгли на видимост. Изследването критикува практиката на проектиране на автономни обеми, несъобразени с целостта на пространството. Чрез задълбочен философски анализ, позоваващ се на трудовете на Хегел, Валтер Бенямин и Ортега-и-Гасет, публикацията защитава твърдението, че изграждането и съхраняването на визуалната връзка представлява акт на хуманистично възпитание. Публикацията представя приложим геометричен метод и защитава значимостта на „празното“ пространство за структурната цялост на града.

АВТОРСКА СПРАВКА НА НАУЧНИТЕ ПРИНОСИ НА ЦИТИРАНИЯТА

1. **Цитирано от:** *Petrov, Vladimir. Theory of view. Method of calculating the maximum permissible height of volumes contained in the visual projection to an observed object with an eye on preserving the visual threads in the urban settings using Petrov's polyhedron, Доклади XIV международна научна конференция ВСУ'2014, Том I, София, ВСУ, 2014, ISSN 1314-071X, с.71-76*

Цитирано във: *Фанг, Янг. „От „присъствие“ към „потопяне“: реконструкция на границите на светлината и сянката във виртуалната театрална сцена“, Годишник на Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство "Проф. Асен Диамандиев" – Пловдив, том 2025, АМТИИ, ISSN 1313-6526*

Цитатът от цитираната публикация (Petrov, Vladimir. Theory of view. Method of calculating with an eye on preserving the visual threads in the urban settings using Petrov's polyhedron, Доклади XIV международна научна конференция ВСУ'2014, Том I, София, ВСУ, 2014, ISSN 1314-071X) изпълнява ключова роля в контекста на цитиращата публикация, изследваща трансформациите на пространството в съвременния виртуален театър. В цитиращата публикация се подкрепя заложената в цитирания труд теза, че архитектурата на средата, подобно на социалния контакт, изгражда индивидуалната личност чрез механизмите на сетивното и емоционалното въздействие. Като основен принос на цитирането може да бъде посочено успешното пренасяне на тази концепция от полето на пространственото планиране към дигиталното пространство на сценографията. По този начин в цитиращото изследване се изгражда интердисциплинарен мост, доказващ тезата, че липсата на физическо съприсъствие във виртуалната реалност не отменя необходимостта от дълбока психологическа и емоционална свързаност между човека и обкръжението му. Постановката от цитираната публикация подкрепя тезата, че виртуалната сцена, моделирана изцяло чрез динамичните граници на светлината и сянката, функционира като активен инструмент за изграждане на възприятието. В цитиращата публикация се развива разбирането за прехода към „сетивно съприсъствие“, при което виртуалната среда престава да бъде пасивен декор и придобива капацитета да моделира вътрешния свят на публиката по същия императивен начин, по който това прави материалната реалност. С това се демонстрира високата степен на теоретична приложимост на цитирания труд като концептуална основа за нови изследвания в областта на съвременните дигитални изкуства.

2. **Цитирано от:** *Петров, Владимир. Градският процес и градският силует. Взаимодействия и подходи за съхраняване на пространствената идентичност на*

Цитирано във: *Фанг, Янг. „От „присъствие“ към „потопяне“: реконструкция на границите на светлината и сянката във виртуалната театрална сцена“, Годишник на Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство "Проф. Асен Диамандиев" – Пловдив, том 2025, АМТИИ, ISSN 1313-6526.*

Приносът на цитиращата публикация се състои в надграждането на пространствените и феноменологични концепции, заложили в цитирания труд. Основен научен принос на цитираната публикация е дефинирането на пространствения силует, като носител на идентичност и своеобразен „архивен документ“, отразяващ обществените послания. В този контекст цитиращата публикация осмисля тази урбанистична теория в контекста на дематериализираното дигитално пространство на виртуалния театър. Ако цитираната статия доказва, че физическата среда формира възприятията чрез морфологичното развитие на архитектурна тъкан, то цитиращото изследване обосновава тезата, че във виртуалната реалност ролята на градивен обем имат динамичните граници на светлината и сянката. По този начин цитиращата публикация трансформира тезата, заложила в цитираната статия, в инструмент за анализ на специфичните процеси, свързани с прехода от традиционно физическо „присъствие“ към дигитално „потопяне“. Приносът на цитиращия текст се състои в доказването на универсалната валидност на тезата, споделена с цитираната статия – механизмите на сетивното и емоционалното възприятие са водещи са осмислянето на връзката между носителя на послание и този, който го получава. Този интердисциплинарен синтез подкрепя капацитета на цитирания труд да подсилва и да служи като фундамент за нови научни търсения в сферата на съвременните медии и дигиталните изкуства.

3. **Цитирано от:** *Петров, Владимир. Градометрика“, Пловдив, РНБ „Иван Вазов“ – Пловдив, 2026, ISBN: 978-619-7473-29-2, с. 10-12.*

Цитирано във: *Фанг, Янг. „От „присъствие“ към „потопяне“: реконструкция на границите на светлината и сянката във виртуалната театрална сцена“, Годишник на Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство "Проф. Асен Диамандиев" – Пловдив, том 2025, АМТИИ, ISSN 1313-6526*

Цитатът от цитираната книга изпълнява важна методологическа роля в изследването на цитиращия труд, посветен на прехода от физическо „присъствие“ към виртуално „потопяне“ в съвременната сценография. В цитиращата публикация бива интегрирана заложената в цитирания труд концепция, че човекът построява в съзнанието си комплексен образ на пространството, имащ своя фундамент в сетивната, емоционалната, зрителната и асоциативната памет. Приносът на цитиращото изследване се състои в успешното концептуално пренасяне на феноменологичните модели от полето на урбанизма в полето на дигиталния театър. Цитираната книга аргументира тезата, че физическата среда функционира като активен визуално-комуникационен посредник, моделиращ и възпитаващ човешките възприятия. От своя страна цитиращият текст използва тази постановка, за да аргументира твърдението, че липсата на материална архитектура във виртуалната реалност не е пречка за дълбокото пространствено преживяване. Стъпвайки категорично върху споделената теза за вътрешното, сетивно, конструиране на пространството, цитиращата публикация обосновава разбирането, че динамичните граници на светлината и сянката са напълно способни да бъдат основа за „сетивно съприсъствие“. По този начин заложените в цитирания труд идеи успешно

биват интегрирани в цитиращата статия, служейки за съвместната защита на тезата, че виртуалните медии могат да създават емоционална свързаност, доказвайки универсалната научна приложимост на изходната теория в контекста и на дигиталните изкуства.

4. **Цитирано от: Петров, Владимир. Градометрика“, Пловдив, РНБ „Иван Вазов“ – Пловдив, 2026, ISBN: 978-619-7473-29-2, с. 10-12.**

Цитирано в: Гичев, Габриел, „Софтуерни технологии в контекстуалното и художественото оформление на архитектурната среда“, Сборник с доклади от Национален младежки форум „Наука, технологии, иновации, бизнес“, 2026, Сдружение „Научно-технически съюзи с Дом на науката и техниката – Пловдив“, ISSN 2367-8569

Цитатът от цитираната книга има значителна методологическа и концептуална роля в теоретичната рамка на цитиращия труд, посветен на приложението на софтуерните технологии в контекстуалното и художествено оформление на архитектурната среда. В цитиращото изследване успешно бива интегрирана заложената в цитирания труд парадигма, отнасяща се до въвеждането на научнообоснован, параметричен и несубективен подход за автоматизация на изчислителните процеси в процеса на изследването и „програмирането“ на ландшафта. В контекста на цитиращата статия научният принос на цитираната публикация се изразява в собственото наличие на устойчив концептуален филтър, вписващ се балансирано в дебата относно влиянието на дигиталните технологии върху творческата иновативност. Цитираният труд разработва конкретен математически и софтуерен инструмент за преодоляване на теоретичния характер на пространствения анализ чрез оперативна автоматизация. От друга страна цитиращата статия разглежда вложеният механизъм в контекста на предизвикателствата на съвременния художествен, композиционен и консервационен процес в архитектурата. Концепцията, заложена в цитираната книга, служи като положителен пример, отхвърлящ безкритичното и обезличаващо приложение на изкуствения интелект в изкуството и по този начин цитиращата публикация защитава аргументирано тезата, че специализираната софтуерна автоматизация не притъпява индивидуалния творчески почерк.

5. **Цитирано от: Петров, Владимир. Градският процес и градският силует. Взаимодействия и подходи за съхраняване на пространствената идентичност на града, Годишник на УАСГ, брой 1, Том 52, София, УАСГ, 2019, ISSN 2534-9759, с. 187-200**

Цитирано в: Гичев, Габриел, „Софтуерни технологии в контекстуалното и художественото оформление на архитектурната среда“, Сборник с доклади от Национален младежки форум „Наука, технологии, иновации, бизнес“, 2026, Сдружение „Научно-технически съюзи с Дом на науката и техниката – Пловдив“, ISSN 2367-8569

Цитатът от цитираната публикация успешно подкрепя тезата, застъпена в цитиращия труд, посветен на предизвикателствата пред внедряването на софтуерните технологии в архитектурната среда. В цитираната статия бива утвърдена идеята, че урбанистичният силует не е визуален декор, а пространствен израз на историческите и духовните процеси в града,

изискващ осмисляне и привеждане в „ред и мяра“. Цитиращата публикация защитава ролята на специализираните софтуерни инструменти (географските информационни системи и специализираните архитектурни продукти) като „позволен“ инструменти за овладяване на градската структура. Приносът на цитирания труд за развитието на идеите в цитиращото изследване се изразява в защитата на аргумента, че пространствената структура, бидейки сложна система, изисква внедряване на комплексна автоматизацията на рутинните математически изчисления, с което не се застрашава художественото авторство. Освобождаването на твореца от техническите ангажменти му позволява да се фокусира върху същинското концептуално организиране на средата. По този начин тезата, заложена в цитирания материал, бива интегрирана в цитиращия текст, формулирайки отчетлив „разлом“ между влягането на бездушното алгоритмично генериране, осъществено чрез изкуствен интелект, и използването на специализирани софтуерни продукти, създадени с уважение към творческата автономия. Цитиращата статия използва успешно тезите на цитираната публикация в процеса изграждане на аргументирана критика срещу технологичното обезличаване и загубата на индивидуалния почерк в съвременното архитектурно и градоустройствено изкуство.

6. **Цитирано от:** Petrov, Vladimir. *Theory of view. Method of calculating the maximum permissible height of volumes contained in the visual projection to an observed object with an eye on preserving the visual threads in the urban settings using Petrov's polyhedron*, Доклади XIV международна научна конференция ВСУ'2014, Том I, София, ВСУ, 2014, ISSN 1314-071X, с.71-76

Цитирано в: Гичев, Габриел, „Софтуерни технологии в контекстуалното и художественото оформление на архитектурната среда“, Сборник с доклади от Национален младежки форум „Наука, технологии, иновации, бизнес“, 2026, Сдружение „Научно-технически съюзи с Дом на науката и техниката – Пловдив“,

Цитатът от цитираната публикация има ключова роля в изграждането на теоретичната рамка на цитиращия труд, посветен на проблемите, свързани с приложението на съвременните софтуерни технологии в художествената дейност и в сферата на архитектурната естетизация на пространството. В цитираната статия бива представена научнообоснована методология и математически апарат за изчисляване на пространствени обеми, служещи за съхраняване на визуалните връзки в градската среда. Цитиращият труд, привеждайки като положителен пример подхода на автора на цитираната статия, защитава тезата, че автоматизацията на изчислителните процеси, ако е зачитаща авторските воля, автономия и стил, не притъпява творческата иновативност, но може да послужи за отстраняване на негативния субективизъм от архитектурното и урбанистично композиране. Научният принос на цитирания труд за развитието на идеите в цитиращото изследване се изразява в предоставянето на работещ математически механизъм, подкрепен от солидна теоретична обосновка. Последните, бидейки съчетани, служат на автора на цитиращата публикация да докаже, че пространството и

неговото възприятие се подчиняват на метрични закономерности, които могат и трябва да бъдат управлявани чрез съвременни технологични средства. Цитиращата публикация разширява обхвата на идеята, вложена в цитираната публикация, разглеждайки я в контекста на предизвикателствата пред защитата на авторството в ерата на изкуствения интелект. По този начин идеята, заложена в цитираната публикация, и теоретичната концепция, развита в цитиращата статия, допринасят за намирането на балансиран подход в приложението на софтуерната автоматизация в художествения процес.

7. Цитирано от: Петров, Владимир. „Автоматизация на изчислителни процеси при изследването и третирането на урбанистичните ландшафти“, Сборници с доклади от Национална конференция за ученици, студенти и докторанти ИТА, том 2026, ХТМУ, ISSN: 2815-3375, с. 11-19.

Цитирано в: Гичев, Габриел, „Софтуерни технологии в контекстуалното и художественото оформление на архитектурната среда“, Сборник с доклади от Национален младежки форум „Наука, технологии, иновации, бизнес“, 2026, Сдружение „Научно-технически съюзи с Дом на науката и техниката – Пловдив“,

Цитатът от цитираната публикация служи за оформянето на теоретичната рамка на цитиращия труд, изследващ ролята на софтуерните технологии в естетическото оформление на архитектурната и урбанистичната среда. С цитиращата публикация бива развита тезата, заложена в цитирания труд, а именно: в процеса на устойчиво управление и естетизация на пространството е необходимо въвеждането на научнообоснован, параметричен и несубективен подход за автоматизация на изчислителните процеси, насочен към съхраняване на исторически утвърдения код на развитие на пространството. Приносът на цитиращата статия се състои преди всичко в преноса на това теоретично виждане от полето на урбанистичния анализ към по-широкия контекст, свързан с дебата за творческата иновативност и защита на авторството в ерата на изкуствения интелект. В цитиращата публикация се развива тезата, че автоматизацията на рутинните и технологични процеси не компрометира индивидуалния почерк на твореца, а функционира като легитимен инструмент, който го предпазва от естетически субективизъм и безкритичното приемане на дигиталните влияния, създадени от изкуствения интелект.

8. Цитирано от: Dimitrova, Elena, Petrov, Vladimir, „Planning interventions into the challenges“. *Patrimoine Mondial et Paysages Urbains Historiques, Actes du symposium*

Цитирано в: Гичев, Габриел, „Софтуерни технологии в контекстуалното и художественото оформление на архитектурната среда“, Сборник с доклади от Национален младежки форум „Наука, технологии, иновации, бизнес“, 2026,

Цитатът от цитираната публикация се вписва органично в теоретичната рамка на цитиращия труд, посветен на предизвикателствата пред естетическото композиране на градската среда в контекста на необходимостта от защита на автентичността и авторската автономност. Научният принос на цитираната статия в контекста на цитиращата статия се състои в успешното му интегриране в темата за мерките, защитаващи творците от негативните последици от безкритичното и деструктивно приложение на софтуерните технологии и изкуствения интелект. С цитирания труд бива предложен метод, балансиращ между освобождаването на твореца от рутинни операции, от една страна, и съхраняващ авторското му достойнство, иновативност и неповторимост. Основният принос на цитиращата статия произтича от разгръщането на тезата, вложена в цитираната статия, посредством формулирането на необходимостта от оценка не само на творбата, но и на процеса на създаването ѝ.

АВТОРСКА СПРАВКА НА НАУЧНИТЕ ПРИНОСИ НА РЕЦЕНЗИИТЕ

- 9. Палевски, Александър, Дочев, Иван. Рецензия „Критичен анализ на научната и приложна стойност на софтуерен продукт „Градометрика“, Автоматизация на изчислителни процеси при изследването и третирането на урбанистичните ландшафти“, Сборници с доклади от Национална конференция за ученици, студенти и докторанти ИТА, том 2026, ХТМУ, ISSN: 2815-3375, с. 362.**

Рецензията се отнася до авторския специализиран софтуер „Градометрика“, като нейният принос се изразява във валидирането на разглеждания програмен продукт спрямо международната и националната нормативна рамка за опазване на културното наследство. Текстът успешно ситуира изследването в контекста на съвременните урбанистични теории за културния ландшафт, съпоставяйки го с утвърдени софтуери за пространствен анализ. По този начин биват изведени неговите концептуални предимства, бива подчертана неговата иновативност и научна стойност. Описан е алгоритъмът на опериране с „Градометрика“. Акцент е поставен върху иновативния подход, с който програмата трансформира градското пространство в система от самостоятелни информационни единици. Рецензията има ролята на теоретичен катализатор. Тя предлага модел за бъдещо интердисциплинарно и полидисциплинарно развитие, набелязвайки конкретни насоки за практическо внедряване на софтуера „Градометрика“ в процеса на устойчиво развитие на средата.

- 10. Гичев, Габриел, Янна Лазарова. Рецензия „Критичен анализ на приложимостта на изчислителния алгоритъм за определяне на максимално допустимо застрояване в рамките на зрителни конуси в градска среда, вложен в софтуера „Urban View“, Сборници с доклади от Национална конференция за ученици, студенти и докторанти ИТА, том 2026, ХТМУ, ISSN: 2815-3375, с. 366.**

Рецензията осъществява критичен анализ на авторския софтуерен продукт „Urban View“, като нейният научен принос се изразява във валидирането на вложения програмен алгоритъм в контекста на съществуващите международни и национални нормативни стандарти в сферата на устойчивото градско развитие и съхраняването на културното

наследство. Рецензията осъществява критичен анализ на софтуерния продукт в контекста на съпоставката му с други съвременни инструменти за пространствен анализ (като Pseudo3D Viewshed и 3D Isovist), доказвайки неговата приложна стойност и научната стойност на авторския метод, вложен в него. Рецензията допринася за утвърждаването на софтуера като ефективно средство за автоматизирано извеждане на максимално допустима височина на застрояване. Осъщественият анализ категорично доказва, че внедряването на софтуера „Urban View”, опериращ в ГИС-базирана среда чрез влягане на прецизно изработени BIM-модели, гарантира прозрачност на административното обслужване и улеснява инвестиционната инициатива, съхранявайки пространствения контекст. Рецензията предлага модел за бъдещо развитие на продукта, набелязвайки конкретни стъпки за приложението му в административното управление, изтъквайки естетическата и възпитателната стойност на историческите силуети в контекста на градското развитие.